

СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА

КНИЖКА IX

СОФИЯ, НОЕМВРИЙ 1922.

ГОДИНА XVII

Под есенното слънце

Сняг се белее по планините,
Низко там нейде висят мъглите.

Небето синьо — дълбоко море...
Есенно слънце грее от горе.

Есенно слънце, есенна радост...
Земята влажна търпне от сладост.

Цветя есенни в полето сиво
Смеят се болно, гледат страхливо...

В широки друми пътник пътува —
Дето летува, там не зимува —

Черен работник търси утеха:
Домашен огън под родна стреха.

Елин Пелин